

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

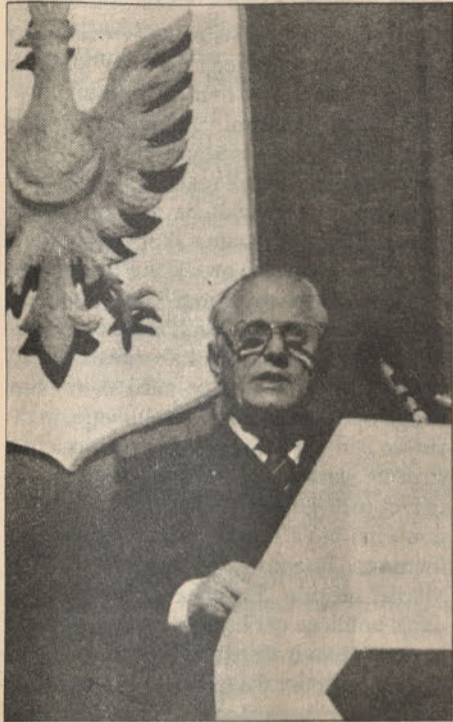
9 de junio - 9. junija 1994

LETO (AÑO) LIII (47)
Štev. (Nº) 20

JOŽE MARKEŽ

V srcu zvestoba

Govor na spominski proslavi 5. junija v Slovenski hiši

Pred nekaj dnevi v noči od 30. na 31. maj je poteklo 49 let, ko sem se umikal z Vetrinjskega polja po dolini Drave kot domobranec prvega polka. Tisti dan je bil praznik sv. Rešnjega telesa s procesijami po koroških farah. Skoraj pol stoletja je poteklo od tedaj, ko smo odhajali na pot v svet, katera se bo za večino končala daleč od domovine.

Današnje domobranksko proslavo — spominski dan zvestih posvečamo:

Počastitivi padlih in pomorjenih protikomunističnih žrtev med vojno in po njej.

Pričevanju in ohranjanju medvojne zgodovinske resnice in dogodkov izpred petdesetih let.

Zahtevi popraviti storjene krivice, ki jih mora demokratična slovenska država zagotoviti preganjanim članom odpora proti komunizmu, predvsem domobrancem.

Prihodnje leto bomo obhajali 50-letnico našega begunstva. Vse do danes smo ta leta preživeli obrekovani in zatajevani od rdečih oblastnikov. Med leti 1941 in 1945 je bila vojna in revolucija. Revolucija je bil neenak boj dveh svetov in čas, ki ga moremo razumeti kot največjo nesrečo za slovenski narod. Bil je boj svetla podvrženega zlo-

činskim diktatom KP, brez moralnih principov, v katerem je bilo dovoljeno vse. Moralno je bilo samo to, kar je služilo komunizmu. Drugi svet pa je spoštoval krščanski etos, bil vezan na božje zapovedi in temelje naravne morale. Za pravo razumevanje časa moramo upoštevati te resnice, če hočemo pravično analizirati pretekle dogodke med vojno in postaviti resnično diagnozo današnje slovenske družbe. Še v času pogodbe Hitler-Stalin je bila Jugoslavija napadena s strani Nemčije in Italije. Komunisti so ščuvali jugoslovanske vojake, naj odvržejo orožje, češ da ni vredno braniti „gnilo“ državo. Takrat že so organizirali zbiranje orožja za bodočo revolucijo. Ko so sile osi okupirale Slovenijo, so takratne oblasti uničile seznam komunistov, da jih ne dobe okupatorji v roke. Dne 22. junija 1941 Nemčija napade Sovjetsko zvezo. Bivši španski borci, podvrženi partijski disciplini, se umaknejo v gozdove. Novo ustanovljena organizacija s privlačnim imenom Osvobodilne fronte se razglasi kot edina dovoljena predstavnik naroda v boju z okupatorjem. Vodstvo OF prevzame KP, ki se naseli v Ljubljanski pokrajini, zasedeni po Italijanih. Od zime 1941 do srede 1942 OF začne neovirana z umori v Ljubljani in na deželi. Najboljši možje in fantje so padali pod streli SKOJ-evcev kot politični nasprotniki OF. Kardelj sporoča Titu že 1. maja 1942, da je bilo v Ljubljanski pokrajini umorjenih 250 protikomunistov, od teh v sami Ljubljani 65.

Teror je bil vedno hušji, partizani so z nasiljem ustrahovali ljudi in uničevali njih premoženja. Veliko Slovencev, predvsem na podeželju, je bilo postavljenih pred izbiro: biti umorjen v imenu OF ali pa se upreti nasilju. Ko že nihče ni več verjel v možnost zmage okupatorjev, so se ogroženi začeli zbirati v Vaške straže. Posadka italijanskih in kasneje nemških vojakov v zasedeni Sloveniji niso bile zmožne braniti poštene ljudi pred partizani, zato so bili prisiljeni dovoliti samoobrambo. Protikomunistična samoobramba je bila zločinsko načrtovana in izsiljena po sami OF, saj je z množičnimi umori poštenih in uglednih ljudi izzvala potreben upor, četudi z orožjem okupatorja. Prav v tistih časih pa je KP preko OF izrabljala pomoč zahodnih in zaveznikov in hlapčevala sovjetski Rusiji. Takratni primer evropskih Judov, ki niso Nad. na 2. str.

Zgodilo se je v Sloveniji...

ITALIJA POGOJUJE VSTOP SLOVENIJE V EVROPSKO UNIJO

Italija bo lahko Sloveniji zagotovila svojo podporo pri prizadevanjih za vključitev v Evropsko unijo, če bodo poprej rešena dvostranska vprašanja med državama. To je sporočilo italijansko zunanje ministrstvo po srečanju slovenskega zunanjega ministra Lojzeta Peterleta in italijanskega zunanjega ministra Antonia Martina na pariški konferenci o stabilnosti. Slovensko stališče do vprašanja premoženja italijanskih državljanov in veljavnosti Osimskih sporazumov je za Reuter pojasnil premier Drnovšek. Vnovič je zavrnil zahteve Italije po kompenzaciji za italijansko lastnino, ki jo je po drugi svetovni vojni zasegla vlada nekdanje Jugoslavije. Premier je opozoril, da bo Slovenija, v primeru, če bo Italija še naprej izvajala pritisk, zahtevala kompenzacijo za žrtve okupacije fašistične Italije in zaščito slovenske manjšine v Italiji, ki ima veliko slabši položaj kot italijanska v Sloveniji. O teh vprašanjih naj bi govorila premiera Italije in Slovenije, Silvio Berlusconi in Drnovšek, na srečanju sredi julija v Trstu.

BREZ SPREMENB V VLADI

Poslanci so v četrtek, 2. junija zavrnilo razrešitev ministrice za delo Jožice Puhar s 36: 36 glasovi in interpelacijo o delu finančnega ministra Mitje Gasparija. Premier Drnovšek, ki je predlagal zamenjavo Puharjeve, je po glasovanju v državnem zboru dejal, da bo pri svojem predlogu vztrajal ter da pričakuje, da bo ministrica sama ponudila svoj odstop. Izrazil pa je zadovoljstvo, da se je DZ z veliko večino glasov odločil proti nezaupnici ministru Gaspariju. Zapletlo se je tudi pri zamenjavi notranjega ministra. Ta je sicer ponudil svoj odstop, ki ga je premier Drnovšek tudi sprejel. Bizjak pa noče napisati odstopne izjave, ker meni, da je bila dovolj že ustna ponudba odstopa. Obvezno razlago procedure pri odstopu ministrov bo morala podati parlamentarna komisija za poslovniki.

V sobotni anketi TV Slovenija so gledalci odgovarjali na vprašanja o razrešitvi oziroma odstopu ministrov.

V primeru Jožice Puhar sta bili dve petini za njeno zamenjavo, tretjina pa proti. Pri finančnem ministru so se odločili ravno obratno. Več kot polovica vprašanih pa bi podprla razrešitev Bizjaka in samo četrtina se z razrešitvijo ni strinjala.

Za ministra dobra četrtina aketirancev meni, da bi ga bilo treba zamenjati, ker je odgovoren za nepravilnosti v ministrstvu za notranje zadeve.

PREDSEDNIK AVSTRIJE V SLOVENIJI

Dvodnevni uradni obisk avstrijskega zveznega predsednika Thomasa Klestila v Sloveniji je bil po besedah avstrijskega gosta in gostitelja slovenskega predsednika Milana Kučana potrditev dobrih odnosov med državama. Ocenila sta tudi, da je bližnji referendum o priključitvi Avstrije Evropski uniji odločilen tudi za Slovenijo. Državnika sta govorila tudi o občutljivih temah; za Slovenijo je to vprašanje manjšine

na avstrijskem Koroškem in Štajerskem, Avstrijo pa v prvi vrsti zanima zaprtje jedrske elektrarne Krško.

Klestil in Kučan sta soglašala, da je avstrijska državna pogodba „anahronizem“, sicer pa avstrijska zakonodaja izpolnjuje garancije za varstvo slovenske manjšine. Avstrijski predsednik si je drugi dan obiska ogledal luko Koper, ki je na prvem mestu med 22 pristanišč, ki za avstrijske naročnike pretovarjajo blago. V kratkem bo podpisani tudi sporazum o gradnji drugega tira železnice med Šentiljem in Mariborom, s čimer bo izboljšana prometna povezava do Kopra.

SOJENJE „ČETVERICI“ MONTIRAL KUČAN

Janez Janša, David Tasić in Ivan Borštnar so brez „odpadnika“ Francija Zavrla zaznamovali šesto obletnico sojenja proti ljubljanskim vojaškim sodiščem in to priložnost izrabili, da bi vnovič opozorili slovensko javnost na uničujoče delovanje predsednika Milana Kučana in „udbomafije“. Janša je obdolžil tedanje oblast Slovenije, da je sama organizirala sojenje in „montirala proces“, medtem ko o vsem tem Beograd ničesar ni vedel. Vso „igro“ naj bi vodili iz Ljubljane visoki operativci tedanje državnosti po nalogu Staneta Dolanca in Milana Kučana.

Četudi je minilo že šest let od slavnega sojenja prvakom „slovenske pomladi“, mnoge podrobnosti še vedno niso jasne. Vprašanje je, ali bo Janši uspelo izrabiti staro slavo in priljubljenost pri delu slovenske javnosti za vrnitev na politično prizorišče in dokončno odstraniti „udbomafijo“, ki naj bi jo vodil Milan Kučan.

Na tiskovni konferenci, ki so jo imenovani sklicali, so predložili dokumente, ki naj bi potrjevali njihova stališča, in obenem tudi izjavili, da bodo tožili krivce za njihovo sojenje.

PONESREČENI REFERENDUM

29. maja, so v Sloveniji imeli referendum, na katerem naj bi se občani odločili za nove razmejitve in ustanovitev občin. Iz dosedanjih 62 velikih in preveč samostojnih občin je parlament predlagal, da se ustanovi 399 novih občin, kar naj bi potrdili na tem referendumu. Mišljeno je bilo, da bi bile nove, manjše občine bolj zaokrožene in bi se ljudje med seboj poznali in tudi novi občinski možje bolj poznali lokalne posebnosti in potrebe.

Referendum je potekal precej v prazno. Najprej je ustavno sodišče preklicalo sklic referenduma za koprsko področje (ta bo potekal pozneje). Zgleda pa tudi, da so bili volilci slabo obveščeni in motivirani, saj se je udeležilo neobveznega referenduma le 56% vseh volilcev, od katerih je bila večina zadovoljna s sedanjim stanjem. V 111 volilnih okrožjih samó se je večina odločila za ustanovitev novih občin. Ljubljančani so ostali kar pri starih mejah svoje občine, ki obsega od Medvod do Zaloga in Stične.

Naj omenimo še to, da so demokratične stranke želele nove, manjše občine, levičarske pa bi raje ostale pri starih, kjer so delavska velika mesta nadvladale nad kmečkim prebivalstvom.

Prizor iz spominske proslave „V srcu zvestoba“. Foto: Marko Vombergar

V srcu zvestoba

Nad. s 1. str.

uspeli organizirati samoobrambe proti nemškemu terorju je imelo za posledico holokavst po zloglasnih koncentracijskih taboriščih.

Prva Vaška straža je bila ustanovljena 10. julija 1942. leta. OF ji je takoj nadela ime bela garda in spomnila na boljše v ruskim revoluciji. Namen Vaških straž je bil obvarovati mesta in vasi pred partizani, ki so pobijali celo številne družine in uničevali njih imetja. Napad partizanov so Italijani izrabljali za streljanje talcev, množične aretacije in interniranje ljudi v koncentracijska taborišča na Rab in Gonars. Vaški stražarji, katere so radi imenovali tudi legionarje, so s svojo prisotnostjo preprečevali maščevanja Italijanov nad prebivalci, branili in ohranjali življenja ogroženih in omogočili možnost vsakdanjih opravkov. Strah pred nočnimi obiski partizanov je prenehal in začelo se je mirnejše življenje.

Ob zlomu in predaji Italije 8. septembra 1843 je število postojank že naraslo na 90 enot z okoli šest tisoč borcev. Velik del Ljubljanske pokrajine je bil takrat prepuščen partizanom. Ti so razoroževali in zasedali italijanske postojanke. Da se uspešno upro dobro oboroženim partizanskim edincem, so se začele enote Vaških stražarjev zbirati na Turjaku. Slovenski četniki pa so se utrdili v Grčaricah. Partizani so s pomočjo italijanskih oklopnih vozil in topništva napadli turjaški grad, kjer je bilo zbranih 750 Vaških stražarjev. Zaradi porušenja grajskih zidov, požara v gradu in številnih ranjencev, so bili prisiljeni k predaji 19. septembra, potem ko so partizani obljubili amnestijo za vse borce. Po predaji so partizani takoj postrelili vseh 28 ranjencev, ostale borce pa zvezane odpeljali v Kočevje. Odred približno dvesto četnikov v Grčaricah je doletela ista usoda. Partizani, ki nikoli niso držali dane besede, so preprečili možno nenapadanje, kot se je zgodilo ob srečanju pri Paradižu na Dolenjskem. Uničenje Grčaric in Turjaka je odločilno pripomoglo, da se je samoobramba nadaljevala tudi pod nemško okupacijo. Še do danes ni nihče iz vrst OF opravil nerazumljiv umik Italijanov iz Slovenije, ne da bi moral kdo od njih prevzeti odgovornost za pobijanje talcev, množične internacije in požige vasi, saj so samo na Kočevskem požgali 53 vasi in naselij.

Slovenska stalinska sodna farsa procesa v Kočevju je na smrt obsodila 16 voditeljev iz Grčaric in Turjaka. Nad 400 borcev iz obeh postojank pa so pomorili brez sodbe. Z namenom še naprej braniti domove in imeti možnost preživetja v tistih časih, je bilo v Ljubljani ustanovljeno Slovensko domobranstvo. Tako je nastala prva slovenska vojska pod slovensko zastavo, grbom kranjskega orla, s slovenskimi častniki, poveljevanjem v slovenščini in bojiščem na slovenskih tleh. Število domobrancev je naraščalo iz dneva v dan. V bojih so čistili slovensko ozemlje partizanskih enot, ki so se umikale na obrobje pokrajine ali se skrivale v gozdovih.

V maju 1945, ko je Nemčija podpisala premirje in se predala zaveznikom, so se partizani s pomočjo sovjetskih in balkanskih enot, ter s skupčijo v najvišjih zavezniških vrhovih polastili oblasti. V zadnji zmagi domobrancev 10. maja so ti pregnali partizane z dravskega mostu in tako odprli pot tisočim civilistom in domobranskim enotam na Vetrinjsko polje. Zadnje dni maja pa so Angleži z lažjo in prevaro izročili slovenskim partizanom razorožene in nepremagane domobrance. V juniju so krvoloki doma izvršili slovenski genocid in posejali Slovenijo z grobovi deset tisoč nesojenih ujetnikov. To je naša medvojna resnica in spomin na vse zveste med revolucijo.

V Sloveniji je zavladal neizprosni komunistični totalitarizem, enoumje brez morale v službi partije, ki je več kot štiri deset let prala možgane slovenskemu narodu. Diktatorski sistem, spremenjen in opran značaj ljudstva ter moralna pokvarjenost so bili stebri komunističnega nasilja. Vladajoči režim, ki je uničeval Slovenijo moralno in gospodarsko, je utrjeval zavest tistih, ki so 45 let trpeli in upali, da bodo pričakali spremembe in demokracijo.

Padec berlinskega zidu, razpad sovjetske zveze je tudi Sloveniji dal možnost, da se osamosvoji. Uresničevanje nove Slovenije pa je pokazalo, da je prav malo verjetno, da bi mogli kmalu priti iz komunizma v pravo demokracijo. Danes je Slovenija samostojna in mednarodno priznana država. Od volitev leta 1990, pa do danes in kljub ustavi iz leta 1991, ki vsem državljanom brez razlike zagotavlja enakopraven položaj, ni videti prav nobene volje za razčiščenje preteklosti in popravilo storjenih krivic. Prehod iz totalitarizma v demokracijo po štirih letih še ni izpeljan. Z ozirom na tak položaj se tudi mi begunci odločno pridružujemo zahtevi in izjavi Nove slovenske zaveze, naslovljeni na slovensko vlado, in soglasno zahtevamo: Izjavo o državljanski vojni; o slovenski politični emigraciji; o ukinitvi borčevskih privilegijev; izjavo o množičnih pobjah po končani vojni; o moralnem in političnem značaju komunistične partije.

Zahtevamo od oblasti Slovenije, naj čimprej poskrbi za ustanovitev zgodovinskega inštituta; popolno zgodovinsko biblioteko; pietetno ureditev Kočevskega Roga, Teharij in domobranskega pokopališča na ljubljanskem gradu ter sestavi polnomočno posebno komisijo za ugotovitev vseh zločinov med vojno in po njej. Lastna država in počasno nastopajoča demokracija nista uspeli ustvariti stanja, ki bo zmoglo pokazati polpreteklo zgodovino tako, kot se je v resnici razvijala.

Naša naloga po 50 letih žal še ni izpolnjena. Doma v Sloveniji govore, pišejo in predstavljajo skonstruirano televizijsko nadaljevanje o argentinski zvestobi, ne povedo pa, zaradi koga smo morali tako rekoč od domovine ohranjati to ljubezen in zvestobo. Naše pričevanje mora prodreti v slovensko državo, da bodo sedanjí in bodoči rodovi prav vrednotili žrtve padlih in pomorjenih duhovnikov, politikov, civilistov vseh slojev, vaških stražarjev, četnikov, domobrancev in prisiljenih mobilizirancev v nemško vojsko.

Da se bo to čimprej uresničilo, ohranimo v srcu zvestobo.

Poročilo o spominski proslavi in o odorskem prizoru „V srcu zvestoba“, ki ga je napisal Marko Kremžar in režiral Frido Beznik, v okviru Zedinjene Slovenije v Slovenski hiši bomo priobčili prihodnjic.

Gospodarske zveze z Južno Korejo in Kitajsko

Zunanji minister Lojze Peterle je v okviru azijske turneje obiskal Korejo in Kitajsko, kjer je bila v ospredju gospodarska vprašanja. Minister Peterle je v Pekingu in Seulu dobil zagotovila z najvišjih mest, da podpirajo slovenska prizadevanja za odpravo embarga na uvoz orožja. Minister Peterle je v Južni Koreji podpisal sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju in obiskal tudi gospodarsko zbornico in združenje izvoznikov. — V Pekingu je podpisal sporazum o odpravi vizumov na diplomatskih in službenih potnih listih.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Zasedanje ustavodajne skupščine se nemirno nadaljuje. Pravzaprav vse debate, govori in pogajanja nimajo večje važnosti, kot da pokažejo, kako kaotična je danes argentinska politična panorama. Kot novela, kateri ne vemo konca in nam ostane le zanimanje o razvoju, ki bo do tega konca pripeljal. In dobro vemo, da z novo ustavo ne bo zaključen kak važen razvoj, marveč se bo najbolj zanimiv del šele pričel. In oči vseh nastopajočih so uprte v ta drugi del.

UPI IN STRAHI

Za vlado niso ti časi najlepši. Precej stvari se je spremenilo, ali pa jih je peronizem doslej gledal v napačni luči. Pred aprilskimi volitvami je v krogu okoli Menema in v predsedniku samem vladal pravi divji triumfalizem. In ta se je po volitvah le nekoliko umiril. Kljub temu, da je številčno peronizem nazadoval, je Menem smatral, da so mu vse želje izpolnjene in da ne bo nikake težave v ustavodajni skupščini. Celo na tiskovni konferenci je še isti večer 10. aprila Menem zatrdil, da ima s pomočjo provincijskih strank, „ki so že izrazile svojo zaslombo“, vlada lastno večino v ustavodajni skupščini.

V tem prepričanju je vlada ves ta čas prisegla zvestobo paktu z Alfonsinom, a zakulisno pripravljala vse mogoče in nemogoče načrte, kako doseči več, kot pa ji ta pakt nudi. Sem spada ukinitve „ballotage“, odpravo koordinacijskega ministra in zlasti zadnje čase poizkusi odpreti vrata marsikateremu peronističnemu guvernerju, katerim provincijske ustave prepovedujejo ponovno kandidacijo.

In prav ta zadeva okoli guvernerjev je bila kamen spotike v domnevni povezavi med peronisti in provincijskimi strankami. Ko je namreč buenosaireski guverner Duhalde zahteval (zagrozil, ker ima 35 zvestih ustavodajnih poslancev), da se v ustavo vključi zadeva guvernerjev, se je povezava provincijskih strank takoj jasno in glasno izrekla proti, da je vlada nemudoma utihnila o tej točki. Jasno, provincijske stranke imajo 39 poslancev, celo več kot Duhalde, najmočnejši peronistični graščak. In vsaj to pot nastopajo enotno. In ker je Menemu glavno (če ne edino), da se nemoteno potrdi njegova lastna možnost za ponovno kandidacijo, je prišel ukaz: opustiti vse, kar bi moglo motiti pakt z radikali. V vodo so padle vse sanje, kako doseči več kot jim pripada.

Ob tem bi lahko trdili celo o naivnosti vlade in o nepoznanju lastne zgodovine. Bistvo obstoja provincijskih strank je prav zavzeto čaščenje federalizma, ki ga vsedržavne stranke prav tako malo spoštujejo. Pričakovati torej, da bi provincijske stranke dale podporo členu ustave, porojenemu le iz poželenja nenehne oblasti in ki kruto posiljuje bistvo federalizma (provincijske ustave), je vsaj otročje.

Vrnimo se k dogodkom. Vladi torej ni preostalo drugega, kot priseči na olivovski pakt in zagotoviti tako nemoten potek skupščine. Tukaj omenimo še korak, ki ga je podvzel delegat iz Neuquena in zastopnik Velike fronte škof Jaime De Nevares. Že prej je napovedal, da ne bo pristal na to, da bi glasoval le za „da“ ali „ne“ zaključene mu paktu med radikali in peronisti. Ko je torej postalo jasno, da je usoda ustave zapечатena s tem paktom, je De Nevares izjavil, da po vesti ne more na to pristati. Podal je ostavko in zapustil skupščino.

Ostalo je torej zanimanje le o tem, kako bodo radikali in peronisti rešili sporne točke, ki niso bile jasne v paktu in o katerih še vedno tečejo pogajanja. Medtem, ko je vrsta guvernerjev dala „slovo upu in strahu“, so radikali pristali na to, da bo nov mandat senatorjev trajal šest let, peronist pa so sprejeli, da bo za imenovanje sodnikov potrebna dvotretjinska večina senata; doslej je zadostovala polovična večina, in peronizem je imenoval sodnike po mili volji.

Težave pa so nastale, ko je prišla na vrsto zadeva prestolnega mesta. V paktu je določeno, da mu bo dana avtonomija in da bodo prebivalci sami volili župana (doslej ga je imenoval predsednik). A prav besedo „avtonomija“ si vsak razlaga po svoje. Radikali so že predlagali, naj se v prestolnici tudi skliče ustavodajna skupščina, ki naj določi novo pravno orodje mesta in njegove vlade. Peronisti, ki so bili delno za to, so sedaj ostro proti. Izkušnja volitev 10. aprila jim je pokazala, da nikakor niso varni v prestolnici sami. Kar pa radikali (in tudi druge opozicionalne sile) zahtevajo, je dejansko „provincionalizacija“ prestolnice. To je sicer že stara ideja, in pred kratkim jo je oživel tudi guverner Duhalde, s predlogom, naj bi se mesto tudi preimenovalo (namesto „Buenos Aires“ naj bi bilo „Sveta Marija“ ali celo „Presveta Trojica“). A sedanje politične okoliščine tega ne svetujejo in peronizem hoče, da se v ustavo vloži le beseda „avtonomija“, da se zagotovi ljudsko voljenje župana, a da vse ostalo pride potem v roke kongresa, kjer imajo on večino. Tako bi tudi imeli več časa za pravo in debato odločitev, ki bi bile lahko usodne v bodočnosti.

NEMIRNE PROVINCE

Vrnimo se k provincijskim zadevam. Duhalde se nikakor noče sprijazniti z usodo, da ne bo mogel ponovno kandidirati za guvernerja. In tako, medtem ko on sam in Menem, trdita, da bosta znova predsedniška in podpredsedniška kandidata, naperjena vse sile, da bi spremenil usodo. V državni skupščini pripravljajo nov osnutek za posege v province, doma pa grozi radikalom z novim volilnim zakonom, ki naj bi domala okrnil opozicijo.

Podoben položaj imajo Reuteman v Santa Fe, Ortega v Tucumanu in še Moin v Entre Ríos. A medtem, ko guvernerje skrbi lastna oblastnostna usoda, se po provincah vrstijo znaki ljudskega nezadovoljstva spričo krize, ki prizadeva argentinsko družbo. V Mendozii proizvajalci protestirajo. V Santiagu del Estero, kjer je po zvezni intervenciji znova presenetljivo zmagal peronizem, imajo protestne shode in grozijo s splošno stavko. Jujuy in Misiones sta dva vulkana, ki lahko vsak hip izbruhneta. Ognjena zemlja se je trenutno sicer umirila: vlada je sindikate prisilila v sporazum s podjetji, a ta boj je bolj premirje kot trajni mir.

Za 6. julij pa vsi uporni sindikati napovedujejo „pohod“ na Buenos Aires in veliko protestno manifestacijo na Majskem trgu. Odmev bo baje večji kot si vlada misli in lahko pokaže, da je argentinska družba prišla do razhodne točke. Stabilizacija je priljubljena, a cena za nekatere prevelika. Medtem pa Menem že napoveduje prihodnje predsedniške volitve za južno jesen leta 1995.

Treba je pohiteti, predno ljudska nevolja ne pride preveč do izraza.

Odgovor škofu dr. Vekoslavu Grmiču

Katoličani verujemo, kot je obljubil Kristus, da bo poslal Svetega Duha, ki bo vodil od njega ustanovljeno Cerkev. Verjetno bo kdo trdil, da je bila in je še vode na slabo. Priznam, da je — gledano s človeškega stališča — to mogoče. Pri izbiri papežev in škofov v našem času pa smo katoličani zelo zadovoljni, čeprav je bilo v preteklosti marsikaj narobe. Vendar je Sveti Duh moral biti prisoten, ko je postavljali na stranski tir dr. Vekoslava Grmiča.

Škof Grmič si je v svojih trditvah (intervju v Večeru, 3. 5. - op. ur.) vzel za vzor dr. Kuharja, med drugo svetovno vojno Titovega propagandista v Londonu, ne pa cerkvenega predstojnika, ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana. Ta je po rodu Korošec iz Avstrije, dobro poznal ravnanje nacistov, poznal pa je tudi krutost komunističnih tolpa v Sovjetski zvezi. Stalinizem in njemu enak leninizem je bil dobro znan Slovincem pred vojno prav po zaslugi dr. Gregorija Rožmana in le časnikarska spretnost je prepričala mlajši rod, da so bila kriminalna početja odkrita šele zadnja leta.

Takratni ljubljanski škof in domobranec so skušali rešiti Slovence vseh krutosti, doživetih zadnjih petdesetih let, v katere nas je z ognjem in mečem prisilila KP, ki je imela OF v zakupu. Takrat ni bilo izbire, kajti vsak se je moral opredeliti, vendar za vodilne Slovence in zveste katoličane ni bilo izbire, ker so od komunističnih morilcev že bili določeni za smrt.

Dr. Vekoslav Grmič govori o izdajstvu in dogodkih, „ki jih mnogi povsem jasno imenujejo tudi zločini“.

Mar jih gospod škof kot spovednik lahko imenuje drugače? Po Dolenjskem, Notranjskem in Ljubljani so komunisti-partizani, seveda ne vsi, ubijali vse, ki so si upali misliti drugače, tako kot so morili leta 1945 po vsej ostali Sloveniji. Svarila dr. Gregorija Rožmana so se izpolnila do potankosti, po vzorcu SZ. Kam naj bi torej šli po varstvo dr. Ehrlich, ban dr. Natlačen,

Mavsarjeva družina in vseh nad tisoč podobnih, ki jih je med vojno trebilo partizanstvo, če ne k Nemcem. Res kruta usoda, toda krojila jo je avantgardna komunistična partija.

Kdo so bili Grmičevi „izdajci“? Danes jih imenujemo argentinski čudež, takrat pravite, jim je šlo za hlapčevanje. Da, hlapčevali so narodu, saj so najprej (pred 23 leti) iztrgali Slovenijo avstrijskemu germanizmu, nato so jo hoteli zavarovati pred nacizmom in fašizmom, potem obvarovati zverinskega komunizma, da so končno umrli pod roko lastnih bratov. Gospod Grmič, primerjajte! Vsa druga emigracija, že po vaše, socialistično usmerjena, se z argentinsko ne more primerjati. V najboljšem primeru govori samo del njihove prve generacije še slovensko, in te razmere poznam osebno. „Izdajci“-domobranci so morali priseči Nemcu, ker so ga hoteli izkoristiti za boj proti komunizmu, kot so uporabljali partizani Sovjetsko zvezo in zahodne sile. Šlo je za Slovenijo, kot so se še najbolj zavedali komunisti sami. Takrat je Italija že kapitulirala in noben bedak ni več verjel v nemško zmago. Vsi smo vedeli, da gre za Slovenijo po vojni.

Dr. Vekoslav Grmič trdi, da se je bil „boj za novi red“. Moral bi reči „nered“. Mar nismo, kot zmagovalci, bili vredni novega družbenega reda vsaj toliko kot Nemci, Italijani, Avstrijci in Japonci brez klanja lastnih bratov? Morda g. Grmič res ni slišal za Leninovo navodilo, da žrtve morajo biti. Samo Komunistična partija in partizanstvo v Sloveniji je to navodilo osvojilo.

Prav te dni sem slišal uglednega profesorja iz Kamnika, ki pravi: „Ne morem se strinjati s 27. aprilom, ko se je ustanovila antiimperialistična zveza, ki je načrtovala uničenje slovenstva.“ Dodal je tudi tole modro oceno: „Nikdar ne bom odpustil Edvardu Kocbeku, ki se je razpisal o fašizmu in španski revoluciji, molčal pa je o sovjetski revoluciji in komunizmu, katerega je tudi poznal.“ Prav tako ravnanje je slepilo narod, da je nasedal Partiji.

Vesel sem, da naslovni škof lahko pridiga samo še takim, ki z lastno pametjo ne vedo, kaj početi, in da mu je Sveti Duh odvzel pravico zavajati vernike.

O osvobodilni fronti pa to: 27. april je zlagan datum OF, partizanstvo pa je bilo meč v rokah KP, zato je odgovorno za vse morije, tatvine in krivice. Tudi ponudba za premirje med partizani in domobranci od dr. Kuharja je zlagana, kot je dokazal Ivan Korošec v knjigi Druga plat Sv. Urha.

Cvetko Falež, Avstralija
Slovenec, 5. maja

Slovensko državljanstvo

Nekateri rojaki, ki imajo po zakonu možnost, da si uredijo svoj državljanski status, tega še niso storili.

Za ta postopek so zdaj pripravljene prikladnejši obrazci, in to za štiri različne primere:

1. Ugotovitev državljanstva za osebe, rojene na današnjem ozemlju Republike Slovenije, in za osebe, rojene v tujini, če sta bila ob rojstvu oba starša slovenska državljana.

2. Vpis rojstva in ugotovitev državljanstva za otroka, rojenega v tujini in mlajšega od 18 let, če sta bila ob rojstvu oba starša slovenska državljana.

3. Priglasitev državljanstva in vpis rojstva za otroka, mlajšega od 18 let, če je bil samo eden od staršev slovenski državljan.

4. Priglasitev državljanstva in vpis rojstva za osebo med 18 in 23 let starosti, če je bil samo eden od staršev državljan.

Osebe, ki nimajo navedenih pogojev, lahko zaprosijo za izredno podelitev državljanstva, če se opredeljujejo za Slovence in če vlada Republike Slovenije ugotovi, da je njihovo državljanstvo v posebnem interesu države.

Navodila in pojasnila v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires, vsak ponedeljek in četrtek, razen ob praznikih, od 10.30 do 12. ure.

Božidar Fink
pooblaščen predstavnik MZZ
Republike Slovenije

Kanadski Slovenec pripoveduje o časih vojske

Anthony Ambrozic: Flood shallow, my valley

V Torontu, v Kanadi, je izšla zanimiva knjiga, ki govori o naši polpretekli zgodovini. Napisal jo je Anthony Ambrozic. Že po zunanjem videzu vzbudi pozornost: lepa vezava, izredno pregleden tisk, dober papir. Pisana v angleščini se mi zdo močno primerna za naše rojake na severu kot darilo za njihove angleško govoreče prijatelje ali za mlade ljudi, ki so sicer našega rodu, a ne znajo več slovensko. Saj zadnja poglavja tega noveliranega prikaza vojnih dogodkov prodorno prikazujejo brezvestnost in prevaro angleških vojaških oblast, ki so izročale domobrance in druge begunce titovskemu vojaštvu. Res je sicer grof Tolstoj dogodke že izčrpno opisal in vsak, ki ga zadeva zanima, lahko tam preveri, kako so zapadni zavezniki, pričakovani z vsem zaupanjem od beguncev, verolomno in hladnokrvno odpravili predajo tisočev v gotovo smrt. A danes večinoma ljudje daljših knjig malo berejo, pa bo knjižica „Flood shallow, my valley“ lažje dostopna povprečnemu bralcu angleškega jezika.

Povest, ki jo omenjeno delo prikazuje, poteka v raznih razdobjih. Začenja pripovedovanje že na novem kontinentu v karibskem morju trideset let po koncu vojne. Stane, nekdanji vojak in zdaj očitno dobro stoječ Severni Amerikanec, išče in najde nekdanjega angleškega častnika, ki se je spremenil v dvomljivega trgovca s srebrom, in se vozi s staro barko po tropskem morju. Nastavi mu na ladjo razstrelilni strojček, da maščuje smrt svoje ljubezni, ki so jo Angleži leta 1945 izročili titovcem.

Sledi slika iz Tangerja v začetku vojne. Mladi Avstrijec, nemški častnik slovenskega porekla, se mudi leta 1941 v tem afriškem mestu v obveščevalni službi in se tam seznanja z dunajsko družino, verjetno židovskega pokolenja. Po povratku v Celovec poroča svojemu predstojniku in pisatelj se potrudi, da na nekaj straneh oriše znane napete osebne odnose med oblastiteljnimi in koristilovskimi predstavniki nacistične vlade in njihovimi podrejenimi. Isti nemški častnik, Klanet po imenu, nastopi pozneje še enkrat v pripovedi in pripelje dunajsko družino na mejo italijansko-nemške zasedbene cone, kjer jo Stane, poglavitna oseba v povesti, spremi na italijansko stran.

Nekaj skopih strani pokaže Staneta v vojaški suknji ob nemškem napadu na Jugoslavijo, zatem slika daljše poglavje začetke sovražne okupacije in razgovore v gos-

tilni, ki nakazujejo kasnejše razplete državljanske vojne. Še nekaj odstavkov posvečenih Stanetovemu mrtvemu bratu, ki je bil ubit kot talec po nemškem sistemu „petdeset za enega“, potem pa postane Stane partizan. Ko spozna brezobzirno in krivično nasilje komunistične vojske, odide k domobrancem.

Poglavje, ki opisuje partizansko četo, mi je vzbudilo posebno zanimanje. Knjiga nosi na uvodni strani opombo, da je delo novela in da so imena, osebe in kraji izmišljeni. A tam nastopa s polnim imenom Lojze Bavdaž, prav tako močan in odločen, kot je bil resnični Lojze Bavdaž, naš bariloški sovaščan. Znano je, da je ta poznejši četniški „ataman“ zapustil partizane, ko je dobil povelje, da likvidira celo kmečko družino, ki je partizane zmeraj lepo sprejela. V knjigi opisani dogodek je torej povsem podoben resnici, kot tudi drugi detajli povesti. Zanimivo je, da nosi divjaški partizanski komandant ime Gad, prav kot je nazval Zorko Simičič poglavitnega komunistična v svoji drami „Zgodaj dopolnjena mladost“. To dramo so svoj čas v Kanadi igrali.

Iz časa okupacije ni navedenih dosti podrobnosti. Partizanski napad na italijansko kolono sliči znani zasedi v Jelendolu pri Ribnici. Seveda pa je od nekod drugod vzeta spomladanska poplava doline in zgodba obeh otrok, ki iščeta po poplavljenih travnikih polže, pa naletita na mrtva trupla. Omenjene so italijanske racije, odvažanje ljudi v internacijo, potem pa preskoči pisec vso dobo nemške vlade v Ljubljani in začenja z begom čez Ljubelj. Zadnja poglavja knjige: Vetrinje, vojska brez orožja, ki še vedno nastopa v vojaških ednicah, angleška prevara in nesrečna zaupljivost beguncev. Stane ubeži iz tovornjaka in opazuje izročanje na železniški postaji Predgorje (Maria Elend), hiti v Vetrinje, se javi na poveljstvu in poroča, kaj je videl. Poveljnik se odpravi na angleško komando in dobi „častno besedo angleškega oficirja“, da gredo transporti v Italijo. Tako se izročanje nadaljuje.

Zadnji dve strani dramatično zaključujeta žalostno dobo. V kmečki vasi gresta dva fantiča zvonit za praznik, pa ju rdeči ubijejo in ju zvečer mati pokopava.

Besedilo knjige si prizadeva bleščati v literarnem slogu. Vsaka slika je natančno izdelana, včasih skoraj preveč, in dostikrat s prilivom dramatičnosti. Pokrajinski opisi, bodisi v goratih predelih ali na morju so lepo podani. Malce me moti, da so v kratki noveli številne strani posvečene razmeroma razvlečenim opisom športnih iger (golf, kriket, tenis, itd.). Verjetno pa bodo prav te strani povprečnega severnoameriškega bralca pritegnile. Menim tudi, da je izrazoslovje pretirano izbrano. Človek, ki prebira v angleščini samo revije in časopise, zadene v tem spisu na neverjetno količino povsem neznanih besed, marsikatere še v angleškem slovarju nisem našel. Medtem pa bo za čitatelje angleškega jezika knjiga včasih nerodna, ker prinaša besede in stavke v španščini, nemščini, italijanščini, slovenščini in srbohrvaščini. Na nekaj straneh najdemo citirane celo latinske izreke, ki pa so prevedeni v angleščino.

Ne vem, če so v angleščini izšle še druge knjige, ki osvetljujejo našo tragično zgodovino. Ker pa je celo v slovenščini stvarno zgodovinopisje pomanjkljivo — režimskih zgodovin itak ne moremo smatrati kot resnično zgodovinska dela — je torej pozdraviti Ambrozičev prispevek, saj čeprav je noveliran, pravilno predstavlja dogodke izpred petdesetih let.

V. Arko

Čudni komentariji

Ko ves svet te dni praznuje 50-letnico invazije zaveznikov v Normandiji, kar pojmujemo kot začetek konca tretjega rajha, smo v Sloveniji brali razne čudne komentarje ob tej priliki, ki nam lahko prikažejo, kako se bodo razpisali prihodnje leto, ob 50-letnici konca svetovne vojne, ali kakor pravijo „osvoboditve“.

V Dnevniku, 6. junija, pišejo z začudenjem, kako morejo danes nekateri poskušati izenačiti vse borbe v drugi svetovni vojni — to gre za domobrance in partizane — in se čudi, kako taki poskusi prodro celo do parlamenta.

V zelo rdeči Republiki piše Bojan Brezigar (ki je tudi predsednik Svetovnega slovenskega kongresa), da so bili med vojno nekateri proti fašizmu in nacizmu, drugi pa zanj in tega ne more odtehtati niti zgodovina prvih povojnih let. S tem je zanj komunistična revolucija, povojni pokoli, stalinizem in komunistična diktatura samo

nekaj nevažnega v primeri z antifašizmom, ki je vedno za komuniste in sopotnike pomenil drugo besedo za komunistično nadvlado.

A vse ni tako črno — ali bolje rdeče.

Dr. Jože Pučnik, bivši predsednik DEMOSA in poslanec ter predsednik komisije za povojne pokole, je dejal, da so bili pripadniki partizanskih enot po vojski le po naključju med zmagovalci — s čemer je odrekel tako opevano „osvobodilno borbo“. Zanimiv je članek dr. Andreja Vovka v Slovencu 6. junija, kjer govori o stavku, ki ga je te dni v Normandiji izrekel nekdo: „Pod zemljo so vsa človeška bitja enaka!“

Vovko poudarja, da pri Slovincih od leta 1945 dalje človeška bitja niso bila enaka ne nad zemljo ne pod njo; in da glede na najnoveše zakone o vojnih veteranih in invalidih (kjer niso všteti demobranci in drugi ne-partizani) niso enaka kriterija niti po štirih letih formalne demokracije.

FRANCI MARKEŽ

(Nadaljevanje in konec)

Pravljica o narodnoosvobodilni vojni, o zmagovalcih in o spravi — in morda še celo o komunistični revoluciji

Kako so pa ti komunistični oblastniki doma uvajali in izvajali teorije komunizma v javnem življenju, je pa splošno znano. Od sovjetskega modela so povzeli metode totalitarnih držav: izvajanje absolutne oblasti, enopartijski sistem, telesno in duševno uničevanje drugače mislečih, zatiranje osebne svobode, popolna policijska kontrola in teroriziranje državljanov, uvajanje brezboštva in v zameno že kar bedasto oboževanje voditeljev, montiranje kolosalnega propagandnega aparata za pretvarjanje resnice in opevanje dosežkov, enakopravnosti in demokracije, katerih pa seveda ni bilo. Stvarno so se pa socialne razlike še povečale, kmetje so bili zatirani, delavci so postali še bolj brezpravni — ukinjena so bila vsa delavska gibanja — bivše lastnike tovarn so nadomestili direktorji, ki so dobivali vodilna mesta kot plačilo za politične zasluge in ne zaradi njihove sposobnosti. Posledice slabega upravljanja pa ni nosil direktor, kot v prejšnjih časih lastnik, ampak delavci in država — vsi državljani, ki so s svojim denarjem morali plačevati gospodarske polomije. Na vseh poljih je sposobnost nadomestila poslušnost in vdanost voditeljem in edino za kar je bil kdo odgovoren, je bilo za lojalnost do oblastnikov.

Splošno blagostanje in napredek ljudstva, kateremu so obljubljali zlato bodočnost pod komunizmom, ni oblastnike nič več brigalo, ko so enkrat dosegli svoj cilj. Ves državni aparat je bil usmerjen tako, da je utrjeval oblast funkcionarjev „komunistične“ partije, kar jim je omogočalo, da so si lastili privilegije, da so živeli v neverjetnem razkošju in si kopičili osebno bogastvo brez kontrole. Še predno je „novi razred“ izpolnil 10. leto, je eden njegovih tvorcev že pisal o „Novem razredu“ (Djilas). S svojim početjem so novi oblastniki prekoračili vse do tedaj poznane meje.

Torej ti ljudje, ki so ob okupaciji Slovenije zaznali primerne zgodovinske okoliščine in jih tudi izrabili, so se pod krinko voditeljev osvobodilnega boja — katerega v resnici ni bilo — in pod nazivom komunistične partije — da so dobili zaslombo Sovjetske zaveze — dokopali po poti pretvarjanja in nasilja in z mednarodno podporo do oblasti, ki so jo totalitarno izvajali sebi v prid, dokler so se počutili varne — pritlikavci v senci sovjetskega velikana. Spor s tem velikanom leta 1948 je bila samo fasada, da so dobivali kot nevtralcji še gmotno podporo preslepljenega Zapada.

Nepričakovano se je na svetovni šahovnici nekaj premaknilo, česar ni nihče predvideval in ne napovedoval. Mogočna Sovjetska zveza je začela popuščati, nič več ni pošiljala tankov nad neposlušne sate-litske države, dopuščala je, da so se izvijale iz njenega objema. Po začetnem prese- nčenju so „komunistični“ — oportunistični — oblastniki v obrobni deželah začeli pripravljati strategijo, kako bodo ostali na oblasti — z različnimi uspehi.

Kaj se je dogajalo v naši Sloveniji? Ne smemo pozabiti, da smo označili ljudi, ki so prevzeli oblast, za bistrovidne, s posebnim razvitim čutom za dojetje stvarnega položaja, za nemoralne, pripravljene za svoj obstanek storiti karkoli, seveda primerno trenutnim razmeram.

Po zrušitvi Sovjetske zveze je slovenske oblastnike — nekateri so bili takrat še iz prvih časov, drugi so bili njihovi potomci (v kolikor niso prej naredili samomora), drugi spet vsega zaupanja vredni nasledniki — prijel strah, kaj če se bo narod hotel maščevati za grozodejstva in zločine, ki so

jih nad njimi storili. Krvavo preganjanje in pobijanje ni bilo več mogoče, ker so se svetovne razmere spremenile. Nujno je bilo poiskati idejo, ki bi jim omogočila izhod iz obremenjene preteklosti in ki bi jih zaravala pred možnim in zasluženim obračunom in jim po vrhu še ohranila uživanje prisvojenih privilegijev. Tisti od njih, ki si je izmislil pravljico o spravi, gotovo zasluži globoko hvaležnost „post-komunističnih“ oblastnikov. Ker komunizem pač ni bil nikoli njihov pravi objekt, so po potrebi lahko večkrat spreminjali svoja poimenovanja. Mislim, da bi težko našli besedo, ki bi bolj natančno odgovarjala njihovim potrebam, kot pa beseda sprava. Nudi jim celo argumente, da se pokažejo moralno za boljše od tistih, ki so jim kdaj nasprotovali.

Najprej se je bilo treba s spravo približati preživelim žrtvam njihovega terorja — ti tudi niso bili pripravljeni na spremembe in vanje niso povsem zaupali. „Tudi vi ste se, po vašem gledano, borili za pravo stvar. Domovina naj vam to prizna.“ Ko so pa uvideli, da te žrtve in celotni zatirani narod niso začeli obračunavati z njimi, za kar bi imeli vso pravico, so se pa opogumili: obrazložili so žrtvam, ki so spravo začele jemati preveč zares, da je bilo tisto njihovo gledanje sicer lahko dobronamerno, a to še ne pomeni, da niso bili izdajalci, kvizlingi, itd. — „Vi lepo mirujte, pa bo vse pozabljeno.“ A nekaj preživelih in z njimi nekateri mlajši posamezniki niso mirovali in so zahtevali popravilo krivic, obsodbo krivcev za storjene zločine, prekinitve privilegijev, rehabilitacijo krivično obsojenih in preganjanjih, povrnitev škode in ukradenega imetja — v kolikor bi bilo to sploh še možno... „Glejte jih, maščevanja si žele, odpirati hočejo stare rane, deliti narod, zastrupljajo mladino z obnavljanjem in presojanjem polpretekle zgodovine, katero smo jim tako svetlo prikazali. Blatijo najčistejšo osvobodilno gibanje — na socialistično revolucijo so sami že pred leti pozabili —, hočejo prešteti kosti... Revanšizem! Glejte jih, Slovenci, taki so, kot so bili! Nočejo sprave, ki jim jo mi tako velikodušno ponujamo. Celo mašo smo jim pustili imeti v Kočevskem Rogu, kaj še hočejo?“ Za širjenje svojega ogorčenja uporabljajo vsa množična občila, katera so spretno obdržali v svojih rokah. Tudi nadzorstva nad gospodarstvom niso izpustili iz rok in si ohranili s tem glavni delež pri vodstvu države. Ker kaže, da je po desetletjih brezpogojne poslušnosti v slovenskem narodu zamrl življenjski zagon, bo ta narod lahko še dočakal, kako se bodo ti oblastniki, tudi v okviru demokracije, znali znebiti trenutno potrebnih a nezaželenih partnerjev, ki skušajo pošteno delati za dobrobit in napredek naroda. Tako bodo, z manipulacijo svobode in pravnega stanja, kar so vedno dosledno teptali, postali zopet popolni gospodarji nad svojimi pohlevnimi in še kar ustrahovanimi podložniki.

To se bo res zgodilo, če bo narod še naprej dopuščal, da ga podcenjujejo, in če se ne bo vrnil k svojim koreninam poštenosti, pravičnosti in resnicoljubnosti, ki mu jih je skozi stoletja pomagalo oblikovati krščanstvo. Pomoč pri tej nalogi naj bi bilo novo poslanstvo bivše (?) politične emigracije, ki je svoje prvo poslanstvo — pričevanje resnice o dogodkih polpretekle zgodovine — že izpolnila.

POPRAVEK - V prvem delu članka, objavljenega v prejšnji številki, 3. stolpec, 36. vrsta, se mora pravilno brati: med vojno.

PISMO BRALCA

Ne vračaj se, Slovenec

Kot mnogoteri tega prvega maja, sem bila tudi jaz, nič hudega sluteč, mirni potnik v starem Piranu. Želela sem se pomuditi tam, kjer sem se v mladih letih brezskrbno igrala. Pa se je moj tihi mir kaj kmalu skalil, ko sem ugotovila, da mojega avta kar naenkrat ni več: Ostala sem brez svojih dokumentov in brez prebite pare — sama sredi Pirana. Prijazni receptor hotela mi je priskočil na pomoč in hvala mu. In hvala vsem tistim Pirančanom, ki so pomagali. Moj avto je odpeljal pajek. Zanimivo: cela vrsta avtomobilov je stala vzdolž ulice in čisto na sredini luknja — samo moje vozilo je bilo napoti. Izginilo je na odpad — med staro železo — na skrajnem koncu naselja Lucija, čigar lastnik je Loris Metelič, Šolska ulica 2, Portorož. Ta odpad varujeta dva grozanska psa in dva nadobudna mladeniča, za katera mi je žal, da sta Slovenca, če to sploh sta, seveda. Ko smo utrujeni od hoje prispeli pred ta odpad in sem nadobudnežu povedala, da sem prišla po svoje vozilo ter povedala, da nimam v žepu prebite pare ter prosila, naj mi da položnico, s katero bom poravnala stroške odvoza — po mojem mnenju neupravičene in zahtevala policijski nalog, na podlagi katerega je bilo vozilo odpeljano, je mladi nadobudnež posmehljivo rekel svemu kolegu, ki je v leseni lopi brezskrbno gledal TV: „Si slišal, položnico hoče.“ Slednji je nesramno — je premila beseda — in ignorantsko še vedno gledal dalje TV in odgovoril: „Vrzi jo ven, in ko bo prinesla denar, ji daj avto.“ Tedaj mi je prekipelo in sem vstopila v leseno lopo in zahtevala, da takoj pokličejo policijo. Mladi nadobudnež je nesramno skočil s stola in začel kričati drugemu: „Vrzi jo ven!“, nakar me je eden od njiju porinil, da sem zadela ob steno in se ujela za stol ter se usedla, zahtevajoč takoj policijo, da se zadeve razčistijo. Tedaj sta me mlada korenjaka zgrabila za obe roki in me s silo dvignila s stola ter me vlekla čez dvorišče. Eden od njiju mi je zvil desno roko na hrbet in mi povzročil neznosne bolečine, da sem kričala. Dobila sem poškodbo in zvin desne roke, za kar obstaja zdravniški dokaz. Ob tem sta mi grozila, da me bosta polomila, me ubila, mojemu možu pa sta grozila, da bosta dala izbeglicam 200 DM, ker so njihovi prijatelji in da imata naš naslov, da ga bodo razbili in polomili. Posmehovala sta se, da so policaji tako njihovi prijatelji. Ob tem se je javil še eden temnolasec s slabim narečjem slovenščine in mi grozil, da bodo za vedno odpeljali naš avto, ker da si je zapisal registrsko številko. Iz take izjave nedvomno izhaja utemeljen sum, da odvoz vozil določa ena sama oseba po svoji izbiri s tem, da se izživlja nad posamezniki. Upravičeno pa sklepam, da gre tudi za denar, ki se izteka v lasten žep posameznikov. Kaj pa policija? Inšpekcija? Sodišče?

Končno sta se na kraj dogodka pripeljala dva mlada policista in si zapisala dogodke, kljub moji pripombi, da to želim dati na zapisnik na policiji. Iz njunega obnašaja je bilo jasno, da se z mladima nadobudnežema poznajo, saj meni policist ni hotel dati imena teh dveh hudodelcev.

V danem primeru gre vsekakor za grobo kršitev vseh človeških in ustavnih pravic državljana Republike Slovenije, gre za grobo kaznivo dejanje zlorabe uradnega položaja in grobo prekoračitev službenih pooblastil, saj sta fizično napadla žensko osebo in mi resno grozila s hudimi telesnimi poškodbami in smrtjo, ne samo meni temveč tudi mojemu možu.

Kaj pa policija v Portorožu, v čigar pristojnosti je zadeva? Storilca bi morali po uradni dolžnosti prijaviti zaradi kaznivega dejanja javnemu tožilcu. Izjave, ki jih je dajal mladi policist pa kažejo drugače.

Pri vsem tem se postavlja vprašanje nedotakljivosti premoženja in oseb, kar je osnovna ustavna pravica in postavlja se vprašanje kršenja človekovih pravic.

Vsem vam živečim Slovencec tu in prek mej želim s to zgodbo povedati tole: Daleč smo od kakršnekoli Kučanove pravne države. Zakon je nasilje, nezakonitost in zakon Divjega zapada. In taka Slovenija naj bi bila del Evrope? To je demokracija; to je pravni red? S kakšno pravico mi kdo brez naloga policije — meni ga niso hoteli pokazati niti na Odpadu niti na policiji — odpelje avto, ki je moja lastnina in zahteva, da zanj plačam 6000 SIT, da ga lahko odpeljem brez pravice pritožbe, ker zadrži plačilo. Boste govorili o zakonu — o pravnem redu, o človekovih pravicah? Boste kazali na Janšo in njegovo prekoračitev službenih pooblastil, zaradi česar je bil celo odstavljen s svoje funkcije?

Pričakovala sem policijsko zaščito — zaščito pred mladimi nasilneži. Pa sem bila razočarana. Sedaj ne pričakujem temveč zahtevam kazenske sankcije za ta dva nadobudneža, od katerih je enemu ime Belič Elvis, Luninjan 1, Lucija, oba pa sta bila dne 1. maja na delu na odpadu v Luciji, in tretjega njunega sodelavca, s slabim znanjem slovenščine, ki opravlja delo odvažanja vozil za ta odpad. Njihovo ravnanje — fizični napad v službeni dolžnosti na žensko osebo ni samo SRAMOTA temveč KRIMINAL in sramota za vso Slovenijo, še bolj pa sramota za slovensko oblast, ki to dopušča in posebna sramota za mesto Piran, saj je očitno, da tu vlada mafijaštvo in zakon Divjega zapada. In sramota je tudi za državo in občino Piran, če si ni sposobna napolniti svoje večno prazne blagajne na drug način, kakor s sredstvi že tako obubožanega Slovenca.

Tako tebi, dragi Slovenec, ali tebi, katerikoli drugi popotnik v premislek: ko se boš odpravil na izlet, dopust ali obisk v Piran: In tebi, Slovenec, ki si kjerkoli v širnem svetu: bodi srečen, da si tam in ohrani v sebi in na tvojo domovino le tale Prešernov sonet:

Le ena se tebi je želja spolnila,
da v zemlji domači ti truplo leži.

In tebi, gospod Janša - ozri se okoli sebe!

In tebi, tovariš Kučan — z zahtevo, da posreduješ in ukrepaš, kar si kot predsednik „pravne države“ dolžan.

Nataša Eržen

Nova Gorica, Cankarjeva 15

1. maja 1994

NOVICE S KOROŠKE

MLADA ČAROVNICA: Na povabilo KKZ je okrog 1200 slovenskih otrok navdušil Ansambel lutkovnega gledališča iz Maribora z uprizoritvijo zgodbe o mali čarovnici. Povabilo je bilo za vse otroke iz vseh dvojezičnih šol južne Koroške, da so si jo nagledali v Št. Jakobu, v Celovcu in v Št. Primožu.

GLOBASNICA: Upravno sodišče na Dunaju je odločilo občini in deželi zaradi vložene tožbe l. 1985, ko jih je občanka iz Globasnice tožila zaradi velikosti in termine odvoza smeti. Primer tožbe je zaradi količine, ker občanka ne bi mogla napolniti v dveh tednih 120 litrskega zaboja kot zahteva občina. Sedaj ji je morala občina dati 13 vreč letno in dežela Koroška plačati stroške pravnega postopka.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — Zakon o gozdovih je bil sprejet že pred letom dni, manjkali pa so še podzakonski akti, ki bi omogočali praktično delovanje. Na primer omejevali bodo nabiranje gob, ker jim ponekod grozi iztrebljenje. Tudi nekatere redkejšje vrste zelišč bodo z aktom zaščitili. Vso regulacijo upajo pripraviti še do letošnje slovenske jeseni.

LJUBLJANA — Kampi v Sloveniji je katalog, v katerem je predstavljenih 36 slovenskih kampov. Katalog je pisan kar v petih jezikih, naklada pa znaša 210 tisoč izvodov. Izdajatelji so spoznali, da se počitnikovanje pod šotorom ali v prikolicah v Sloveniji, v primerjavi z ostalo Evropo, hitreje veča in podaljšuje, zato si prizadevajo za izboljšanje ponudb in storitev.

PORTOROŽ — Tudi v Slovenijo je prišla moda skakanja z elastično vrvo. Še klub so ustanovili ti skakači: Bungy-Jumping se imenuje. Na noge si privežejo elastično vrv in se spustijo z višine šestdesetih metrov. Pa ta špas ni zastoj: vsak skok stane 5.000 tolarjev. Pravijo, da bodo drugo tako napravo lahko selili po Sloveniji, kjer bi se pojavilo zanimanje za tak šport.

LJUBLJANA — Vlada je sprejela program o zapiranju rudnika urana Žirovski vrh. Vsebuje štiri tehnično-tehnološke dele: trajno zapiranje rudnika, prenehanje proizvodnje uranovega koncentrata, trajno prenehanje obratovanja jalovišč in nadzor vpliva na okolje po izvedbi trajnega prenehanja izkoriščanja.

ŽALEC — Hmeljarji s ceno prodaje ne pokrijejo niti proizvodnih stroškov, zato se obračajo na državo, da jim priskoči na pomoč. Cena hmelja pada zaradi povečanja svetovne hmeljske površine, pivovarne pa imajo zalogo za celih deset mesecev. Od hmelja se preživlja kakih 600 kmečkih družin in še 500 delavcev.

LJUBLJANA — V novem delu Narodne galerije je Narodna in univerzitetna knjižnica organizirala razstavo Stiških rokopisov. Nastali so med leti 1175 in 1182; osemnajst skriptorjev jih je pisalo in spisal najmanj 60. Ohranjenih je 32 kodeksov in 6 fragmentov, ki so shranjeni v NUK ter v knjižnicah na Dunaju in Wolfenbüttlu. — Kot dopolnilo razstave so organizatorji odprli natečaj za najlepšo originalno inicialo, po vzoru razstavljenih rokopisov. Takrat so začetne črke okraševali z različnimi ornamentami, risbami ali celo prizori, katere naj bi otroci in učitelji skušali poustvariti.

LJUBLJANA — Slovenski glasbeni dnevi so imeli svoj vrhunec na koncertu del skladatelja Vinka Globokarja, ki redno živi in ustvarja v Parizu. Pod njegovo taktirko so člani simfoničnega orkestra RTVS zagrili Pogovor za kvintet trobil, Železno goro za 44-članski orkester in Oranje železnega hriba za veliki orkester. Dela niso kake klasične stvaritve za orkester, saj so bile napisane v zadnjih sedmih letih; to je igranje z zvokom, z iskanjem stikov z naravo in z grobimi najdbami v zvočnem okolju (kritik pravi: premišljeno iskanje čisto navadnih zvočnih naključij).

LJUBLJANA — V dvorani Tivoli je bilo mednarodno tekmovanje starejših mladincev (plesalcev starih do 19 let) za naslov v latinskoameriških plesih. Prijavilo se je dvainpetdeset parov iz 29 držav. Med njimi sta nastopila tudi dva slovenska para, oba najboljša z državnega prvenstva: Janja Lesar in Matej Krajcar ter Jasna Stojilkovič z Matjažem Možino. Pa še en Slovenec je plesal, a za Finsko: Miha Rabič že leto dni živi in pleše v tej skandinavski državi.

LJUBLJANA — Kljub embargu na uvoz orožja Slovenci niso tako neoboroženi. V lanskem letu je bilo prijavljenih čez 87 tisoč kosov različnega orožja, za nabavo

novega orožja pa je bilo izdanih še šeststo dovoljenj. Zato pravijo, da država nujno potrebuje novega zakona, ki bi bolj jasno opredeljeval, kdo sme zaprositi za orožje in kdo naj bi ga ne dobil. Večjo skrb pa povročajo trenutno razpršilci s solzilcem, električni paralizatorji in hladno orožje. Veliko teh produktov se lahko iz obrambnega sredstva spremeni v roparsko orožje. Razpršilcev pa trenutno ne kontrolira zakon o orožju marveč zakon o strupih.

GOTOVLJE — Za stoletnico prepevanja so v Gotovljah pripravili razne slovesnosti. Osrednja je bila slavnostni nastop treh zborov (ženski, moški in otroški), ki jih trenutno premorejo Gotovlje. Pripravili pa so tudi razstavo zborovih odličij in slik ter monografijo z naslovom: Pesem, ti lek duši in srcu, postoj z nami še stoletje.

LJUBLJANA — Slovenska matica je priredila posvet o življenju in delu Dragotina Lončarja, ki je bil med leti 1925 do 1947 njen predsednik. Spomnili so se ga ob 40-letnici smrti, pa tudi njegove politične ideje, saj je Lončar že leta 1921 sestavil avtonomistično izjavo slovenskih kulturnih delavcev. Takrat se je zavzemal za avtonomijo in ne za federacijo, nasprotoval pa kulturnemu stapljanju in mnenju o manjvrednosti Slovencev.

BARCELONA, Španija — Letošnje poletne počitnice na severni polobli bo trideset slovenskih agencij peljalo v Barcelono in v druge počitniške kraje Španije čez sto petdeset tisoč Slovencev.

LJUBLJANA — V športnem parku Slovan na Kodeljevem so priredili mednarodno razstavo psov vseh pasem. Poleg izbire pasjega lepote si je bilo mogoče ogledati nekatere primerke redkih pasem in izvajanje nalog izšolanih psov. Na razstavo so pripeljali okoli 1.200 štirinožcev iz desetih evropskih držav ter Kanade.

LJUBLJANA — Novogoriška pop skupina Avtomobili je praznovala deset let obstoja. Svojo zadnjo kaseto je ravnokar izdala pri založbi Arthea z naslovom Skozi leta. — Alenka Godec je predstavila v živo posnet album v klubih Flex in Ragtime. Plošča je ena izmed prvih v Sloveniji, posneta in mikšana (mešana) direktno v stereo in digitalni mastering, brez nasnemanja ali popravljanja.

LJUBLJANA — V Kliničnem centru so tretjič presadili srce. Operacijo je vodil mag. Tone Gabrijelčič. Prvo presaditev so naredili pred tremi leti, vendar je bolnik kmalu umrl; drugi živi že eno leto z novim srcem. Trenutno čaka na presaditev 6 kandidatov.

PIRAN — V cerkvi minoritskega samostana so bili opazili, da neki svečnik ni na pravem mestu. Po pregledu je bilo takoj videti, da v zakristiji manjka enajst dragocenih slik in še štirinajst postaj Križevega pota. Dela so dragocene stvaritve benečanske šole iz prve polovice osemnajstega stoletja. Vendar vlomilci niso imeli sreče, saj so jih kmalu zatem ustavili italijanski cariniki na mejnem prehodu v Škofijah in odkrili ukradeno lepo poskrto v kombiju. Ker so jih grobo izrezali iz okvirov, so nekatere slike precej poškodovane, predvsem kopija Tizianove slike sv. Roka, ki so jo pred nedavnim restavrirali.

NOVA GORICA — V frančiškanskem samostanu na Kostanjevici bodo končno odprli terapijski dom za z mamili osvojene fante. Štirje bodo iz Slovenije, štirje pa pridejo iz drugih držav. Ta dom, ki je v rokah slovenskega Karitasa in deluje po programu Srečanje italijanskega duhovnika Don Pierina, je nadomestek za onega, ki bi morali odpreti v Planini pri Rakeku, pa so se krajani uprli in preprečili delovanje. V novogoriški krajevni skupnosti so dali pristanek za odprtje terapijskega doma, nasprotovanj pobudi pa ni bilo slišati.

Osebne novice

Poroka: V Bariločah sta se poročila Rezi Groznik in Marcelo Rubio. Za priči sta bila nevestin brat in ženina mati. Čestitamo!

ZVEZA SLOVENSkih MATER IN ŽENA

V sredo, 4. maja smo imele naš drugi mesečni sestanek. Vse smo bile še pod vtisom prejšnjega prvega srečanja, ki nam ga je zapustil pok. prelat dr. A. Starc, ki je vedno prišel med nas s prvim predavanjem leta. Minuta spoštljivega in hvaležnega molka je bila posvečena njegovemu spominu. Molile smo tudi molitev za Slovenijo, katera je ponekod že prišla med obvezne obrazce vsakega verskega srečanja.

Asistent Zveze dr. Jure Rode je za to priliko pripravil predavanje o zelo kočljivem vprašanju današnje sodobne družbe — o homoseksualstvu. Črpal je vire iz treh dokumentov, ki jih je izdala o tem Cerkev

v zadnjih letih in vzel tudi podatke iz drugih znanstvenih virov medicine, psihologije, sociologije itd. Nas katoličane najbolj zanima stališče Cerkve, ki s skrbjo in razumevanjem spremlja, svetuje in opozarja na zablode, če že ne išče strokovne in moralne pomoči.

Zakon, ki ne vodi v smer dopolnjevanja kakor v normalnem, temveč v neurejeno razmerje z mnogimi možnimi negativnimi posledicami. Spolna dejanja med enakimi nasprotujejo naravni postavi in osebni čistosti, h kateri smo vsi poklicani.

Nekaj besed je namenil tudi novi imunološki bolezni SIDA, ki mori zlasti med homoseksualci. Cerkev in škofovske konference, so izdali posebne odloke in prošnje dušnemu pastirstvu, zdravniškemu osebju, znanstvenikom. Cerkev prosi za razumevanje, plemenito obzirnost, spoštovanje in se bori proti krivičnemu zapostavljanju. Priporoča pa tudi samoobvladanje, molitev in zakramentalno življenje.

Sledile smo z zanimanjem predavanju in debati, ki bi se lahko nadaljevala še kdaj drugič, ker je važno, da smo seznanjeni o vseh dogajanjih, včasih tako zakritih in obenem odprti sočutju. Predavatelju smo zelo hvaležne.

Zveza

Diskriminacija pri dodeljevanju sredstev

Izseljensko društvo Slovenija v svetu je eno izmed društev, v katerega se vključujemo predstavniki Slovencev, ki smo živeli v tujini. Ob vrnitvi v domovino smo začeli organizirano delovati na kulturnem in izobraževalnem področju. S svojo dejavnostjo pa prispevamo k uveljavitvi Slovenije v svetu ter pri izboljšavanju stikov s Slovenci raztresenih po vseh celinah. Za naše delovanje naj bi bilo dodeljenih deset milijonov tolarjev. Ob sprejemu proračuna pa je bilo društvo brez utemeljitve črtano s seznama. Sredstva v višini 31 milijonov tolarjev so bila dodeljena Slovenski izseljenski matici in 5 milijonov Slovenskemu svetovnemu kongresu.

Dodelitev sredstev Izseljenskemu društvu Slovenija v svetu je na 21. seji Držav-

vnega zbora predlagal Janez Podobnik (Slovenska ljudska stranka). Njegov predlog je v drugem glasovanju podprlo 35 od 59 poslancev v DZ, štiriindvajset jih je pa bilo proti. S tem je bil amandma sprejet. Po glasovanju se je sešel odbor za finance in kreditno-monetarno politiko in poleg sprememb nekaterih postavk odprl novo postavko za Slovensko izseljensko matico v višini 32 milijonov tolarjev. Postavka za Izseljensko društvo Slovenija v svetu je bila brez utemeljitve edina črtana.

Predlog o umiku postavke je podprla tudi vlada ter kasneje državni zbor, kar pomeni, da trditve v nekaterih javnih občilih, da je bilo društvu dodeljen denar, niso resnične

Boštjan Kocmur, predsednik

Vodoravno: 1. Zaščita konjskega kopita. 6. Vrstilni števec. 11. Odprtina v steni. 12. Glavni števec. 14. Pokrajina v Srbiji. 15. Strast. 16. Predlog za 2. sklon. 18. Pomožni glagol za 1. os. množine. 19. Veznik. 20. Dá znamenje s trobljo. 22. Osebni zaimek. 23. Pokrajina jugovzhodno od Ljubljane. 25. Posvečeno, božje. 27. Košček kremenca iz terciara, za katerega mislijo, da je bil človekovo orodje. 29. Se trudimo, da bi našli. 31. Omesi, obdelaj s pritiskanjem. 32. Tekanje. 33. Voščeno naselje čebel. 35. Domovina Kirke (grška mitologija). 36. Zgodovinsko obdobje. 37. Del Dantejeve trilogije. 39. Predpona, ki označuje „drugačen“. 41. Konec polotoka. 42. Vnet za bogočastje. 44. Veznik. 45. Prevozna sredstva. 46. Žensko ime.

Navpično: 1. Naredi, da boš videl, če gre. 2. Slonovi podočniki. 3. Spodnji del posode (2. sklon). 4. Oziralni zaimek. 5. Pogreznjene. 6. Brez odlašanja. 7. Znižana tretja nota v lestvici. 8. Rastlina, ki rodi grozdje. 9. Uživamo hrano. 10. Jeftejevi sovražniki (Gregorčičeva pesem). 13. Tista, ki ima vrod.

16. Podrtje, nesreča. 17. Mera okrog nekega telesa. 20. Razvoj, dogajanje. 21. Sveta podoba v vzhodnih cerkvah. 23. Fant. 24. Drevored. 26. Vzeto v račun pri seštevanju. 28. Član indoevropskega plemena, ki se je v 2. tisočletju pr. Kr. naselilo v današnji Italiji. 30. Človek. 31. Služijo za mero na tehtnici. 34. Če. 36. Sveženj vlaken, ki služi za vezanje. 37. Tečaj (zemeljski, magnetni...) 38. Kralj živali. 40. Osebni zaimek. 42. Ludolfovo število. 43. Predlog.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11				12	13		14		
15				16		17	18		
19			20			21		22	
		23					24		
25	26					27		28	
29				30	31				
	32			33	34		35		
36				37		38	39	40	
41			42				43	44	
45						46			

MALI OGLASI

ANGLEŠČINA - Individualni in skupinski tečaji - University College (Londonska univerza) English Phonetics Summer Course. 1 do 13. avgusta. Mila Hribar, tel in fax 627-4242, tel.: 651-5354 po 18. uri.

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

NEVESTE - 15 LET: Izdelava šopkov in naglavkov iz svežih cvetov. Gabrijela Marolt - Tel. 664-1656.

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij: lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi v petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Šenk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sredi, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič — odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure. - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel.: 382-1148

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sredi, petek od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr. pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

KOLINE NA PRISTAVI

dne 11. junija od 18. ure dalje prodaja za dom,
dne 12. junija ob 12. uri KOSILO
Prosimo za prijave (tel. 628-1141 in 628-3788).

MUTUAL SLOGA

MATRÍCULA INAM N° 580

SEDE LEGAL: SARMIENTO 385 - 1° OF. 10 - 1041 BUENOS AIRES
FILIAL N° 1: BME. MITRE 97 - 1704 RAMOS MEJÍA - PCIA. BS. AS.

Poizkusiti je treba

Če boste 31. decembra 1994 imeli KARTO SLOGA in v navadni hranilni vlogi vsaj \$ 200.-, bo vaše ime v skrinjici. Če boste vložili te dni, bo vaše ime SEDEMKRAT prisotno v skrinjici. Januarja 1995 bomo izžrebali ime srečnika za dve BREZPLAČNI letalski vožji v Slovenijo in nazaj.

Poizkusiti je treba! V SLOGI je moč!

Mladina Slovenske vasi

vabi na veseloigro v 4 dejanjih

Nace Hladnik

Družina, pa še nekaj

Nedelja, 12. junija ob 19. uri v Hladnikovem domu

Slovenska kulturna akcija

dr. Alojzij Kukovica

Današnji napadi na družino

Slovenska hiša, 18. junija ob 20. uri

Slovensko-latinskoameriška trgovska zbornica

vabi vse člane in prijatelje na

predavanje dr. Alejandra Di Sabbatina o

Novih delavskih zakonih v Argentini (reforma laboral)

v sredo, 22. junija, ob 20. uri v Slomškovem domu

OBVESTILA

SOBOTA, 11. junija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 12. junija:

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi: Igra: Družina, pa še kaj ob 19. uri.

ČETRTEK, 16. junija:

Sanmartinska Liga žena-mati ima sestanek. Predava Jože Škerbec v spomin na domobrance.

SOBOTA, 18. junija:

Kulturni večer SKA: p. Alojzij Kukovica: Današnji napadi na družino. V Slovenski hiši ob 20. uri

SOBOTA, 25. junija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 2. julija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

Predavanje pri SKAD: Toni Qualizza - Značilnosti današnje mladine, v Slovenski hiši ob 20.30 uri.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

IZREDNA PRILIKA ZA NAKUP

krasnega stanovanja v Buenos Airesu

Ima tri spalnice, dve kopalnici, veliko dnevno sobo z balkonom, opremljeno kuhinjo in telefon.

Zelo ugodno proda
STANISLAV ŽUPANČIČ
martillero público nacional

Quintana 2450 - (1650) San Martín
Tel. 755-2678

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Zgodi se Tvoja volja

V globoki žalosti sporočamo, da je 27. maja po dolgi in težki bolezni odšel k Vsemogočnemu, star 64 let, moj dragi mož

Jože Zakrajšek

Zahvaljujem se g. Bidovcu za vso skrb in prinašanje sv. obhajila, za molitev ob krsti, daritev sv. maše in spremstvo na pokopališče. Hvala tudi pokojnemu prelatu dr. A. Starcu, Jožetu Škerbcu za molitev ob krsti. Enaka hvala tudi vsem, ki so naju spremljali z molitvijo v času bolezni, sosedom, darovalcem cvetja, vsem, ki so ga prišli kropiti in ga spremljali na pokopališče.

Vsem Bog plačaj!

Žalujoči: žena Anica,
brat Lojze z družino,
v domovini: Anton, France, Janez, bratje,
Mimi, Ela, Ivanka, sestre z družinami
in ostalo srodstvo

San Justo, Mala Slevica